

Αντόνιο Βιβάλντι

1678 – 1741

ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΕΠΟΧΕΣ, ΕΡΓΟ 8

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ
ΣΕ ΜΙ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓΟ 8 ΑΡ.1
«ΑΝΟΙΞΗ»
1/ALLEGRO
2/LARGO
3/DANZA PASTORALE: ALLEGRO

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ
ΣΕ ΣΟΛ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 8 ΑΡ.2
«ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ»
1/ALLEGRO NON MOLTO
2/ADAGIO E PIANO - PRESTO E FORTE
3/PRESTO

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ
ΣΕ ΦΑ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓΟ 8 ΑΡ.3
«ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ»
1/ALLEGRO
2/ADAGIO MOLTO
3/ALLEGRO

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ
ΣΕ ΦΑ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 8 ΑΡ.4

«ΧΕΙΜΩΝΑΣ»
1/ALLEGRO NON MOLTO
2/LARGO
3/ALLEGRO

Ο ΑΝΤΟΝΙΟ ΒΙΒΑΛΝΤΙ ΣΥΝΕΔΕΞΕ ΑΝΑΠΟΣΠΑΣΤΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗ ΦΟΡΜΑ ΤΟΥ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟΥ, ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΝΑΝΕΩΣΕ, ΕΜΒΑΘΥΝΕ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕ ΚΑΤΑΛΥΤΙΚΑ.

Συνέθεσε πάνω από 500 κοντσέρτα για διάφορα όργανα, εκ των οποίων 230 μόνο για βιολί, θέτοντας υψηλές για τα δεδομένα της εποχής δεξιοτεχνικές απαιτήσεις στα σο-λιστικά μέρη και χρησιμοποιώντας ενίοτε εν-διαφέροντα και πρωτόγνωρα ηχητικά εφέ. Οι Τέσσερις Εποχές είναι ουσιαστικά ισάριθμα κοντσέρτα για βιολί, ορχήστρα εγχόρδων και κοντίνουο και αποτελούν μακράν το δημοφι-λέστερο έργο του συνθέτη διαχρονικά και ένα από τα πιο αγαπημένα ρουσικά έργα όχι μόνο της εποχής του μπαραόκ αλλά και της λόγιας ευ-ρωπαϊκής μουσικής στο σύνολό της. Το έργο ουσιαστικά ανακαλύφθηκε εκ νέου μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο αλλά μέσα σε λίγα χρόνια άγγιξε σπάνια επίπεδα απήχησης διεισδύο-ντας στην τηλεόραση, το ραδιόφωνο, τον κινη-ματογράφο, τη διαφήμιση, ακόμα και στα αερο-πλάνα ή τους ανελκυστήρες!

Τα τέσσερα αυτά κοντσέρτα γρά-φτηκαν το 1723 και εκδόθηκαν το 1725, ως

μέρος ενός ευρύτερου έργου αποτελούμε-νου από 12 κοντσέρτα, το οποίο είχε τον τίτλο «Il cimento dell’ armonia e dell’ invention» (Η δοκιρασία μεταξύ της αρμονίας και της επιινόησης). Ουσιαστικά, ο υφέρπων προ-βληματισμός του συνθέτη πίσω από αυτόν τον τίτλο είχε να κάνει με το πώς συνδυάζεται η «ακαδημαϊκή» προσήλωση στους αισθη-τικούς κανόνες της αρμονίας (με την ευρεία έννοια) με τις επιταγές της ελεύθερης έμπνευ-σης. Είναι αλήθεια πάντως ότι οι Τέσσερις Εποχές απαντούν εμπράκτως στον παραπάνω προβληματισμό με τον πιο ουσιαστικό και δημι-ουργικό τρόπο. Το κάθε κοντσέρτο αποτελείται από τρία μέρη (γρήγορο – αργό – γρήγορο) και «περιγράφει» με μουσικά ευφάνταστο τρόπο μία εποχή. Ο Βιβάλντι συμπεριέλαβε στην έκ-δοση και τέσσερα περιγραφικά σονέτα, ένα για κάθε εποχή, τα οποία εικάζετα πως είναι γραμμένα από τον ίδιο - ενδοεχομένως μετά τη σύνθεσή του έργου. Υπό αυτό το πρίσμα, οι Τέσσερις Εποχές είναι ένα από τα παλιότερα δείγματα προγραμματικής μουσικής και μάλι-στα με ρία ρουσική έντονα και εύστοχα περι-γραφική εικόνων και αισθήσεων που σχετί-ζονται με κάθε εποχή του χρόνου. Η εναλλαγή των εποχών αποδείχτηκε μες στην ιστορία ένα θέμα που κέντρισε το ενδιαφέρον και άλλων σημαντικών συνθετών μεταγενέστερων του Βιβάλντι, από τον Χάυντν μέχρι τον Τζον Κέιτζ.

Στο πρώτο μέρος της Άνοιξης το σόλο βιολί μιμείται τους ήχους των πουλιών αλλά και το ρουρμουρητό των ρυακιών ή το απαλό αερά-

κι. Μία ξαφνική καταιγίδα ξεσπά με αστραπές και βροντές αλλά σύντομα τα πουλιά τραγου-δούν το τέλος της. Στο αργό μέρος ένας βοσικός κοιράται ανέμελα, ενώ ο σκύλος του (το γάβγι-σμα του οποίου μιμούνται οι βιόλες) βρίσκεται διαρκώς στο πλευρό του. Το φινάλε είναι ένας αριστοκρατικός χορός, χωρίς εξάρσεις ή απρό-οπτα, που υποτίθεται ότι χορεύουν οι ποιμένες και οι νύμφες.

Η σε χαμηλούς τόνους είσοδος της ορχήστρας στο πρώτο μέρος του Καλοκαι-ριού εκφράζει την καλοκαιρινή νωχελική διά-θεση λόγω της ζέστης. Το σόλο βιολί μιμείται τους ήχους του κούκου, του τρυγονιού και της καρδερίνας αλλά στην πορεία «δίνει τη φωνή του» σε έναν νεαρό βοσκό που ανησυχεί για την προοπτική μιας καταιγίδας. Οι φόβοι του ενισχύονται στο αργό μέρος, όπου η απειλή της καταιγίδας γίνεται ολοένα και πιο εμφανής, ενώ οι ρύγες και τα κουνούπια κάνουν αισθητή την παρουσία τους (στη συνοδεία των βιολιών). Εν τέλει η καταιγίδα ξεσπά στο τρίτο μέρος με ρανία (νευρώδη περάσματα δέκατων έκτων).

Χαρούμενοι αγρότες χορεύουν με εύθυμη διάθεση μετά από μία πλούσια φθινο-πωρινή συγκομιδή. Το σόλο βιολί παρεμβάι-νει αποτυπώνοντας με εκρηκτικά περάσματα γεράτα χιούμορ και ρυθμική «ανασφάλεια» την ανεξέλεγκτη συμπεριφορά και τα παρα-πατήματα των μεθυσμένων. Ένας από αυτούς αποκοιμίζεται, ενώ οι υπόλοιποι συνεχίζουν τον χορό και τη διασκέδαση. Όμως είναι ζήτη-μα χρόνου να αποκοιμηθούν και οι υπόλοιποι μεθυσμένοι και να απολαύσουν έναν βαθύ, ανέμελο ύπνο (δεύτερο μέρος). Στο φινά-λε περιγράφεται η εικόνα του κυνηγιού, που ξεκινά με αγέρωχα κυνηγετικά σαλπίσματα. Σύντομα, το άτυχο θήραμα τρέχει απεγνωσμέ-να για να σωθεί (τρίηχα στο σόλο βιολί) αλλά

κάποια στιγμή αποκαμωμένο από το τρέξι-μο παραιτείται της προσπάθειας – το κυνή-γι φτάνει σε αίσιο (για τους κυνηγούς) τέλος. Η παγωνιά, το χιόνι και οι ισχυροί άνεροι κυριαρχούν στο πρώτο μέρος του Χειμώνα. Τα πόδια και τα δόντια τρέρουν από το κρύο κι έτσι αναζητείται η θαλπωρή της φωτιάς στο τζάκι (αργό μέρος), την ίδια στιγμή που έξω βρέχει (πιτσικάτο στα βιολιά). Στο τρίτο και τελευταίο μέρος επιστρέφουμε στο κρύο: το βάδισμα πάνω στον πάγο είναι επικίνδυνο και δυστυχώς η πτώση δεν αποφεύγεται. Ένας ζεστός νότιος άνεμος φυσά αλλά αυτό είναι εντελώς πρόσκαιρο, μιας και ο βοριάς επιστρέ-φει δριμύτερος.

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ — ΔΙΘΥΟΣΑ ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΑΜΠΡΑΚΗΣ

Ολίστ της ΚΟΑ Παρχαλική Συμβαλία

ΚΟ2.05.2021 @ 19.00

Έρωες χθες, σήμερα, αύριο...

Γιώργος Μάνδυλας

Ο Γιώργος Μάνδυλας είναι Κορυφαίος Α΄ – αναπληρωτής εξάρχων της Κρατικής Ορ-χήστρας Αθηνών από το 2008. Γεννήθηκε στην Κέρκυρα το1969 και σε ηλικία εννέα ετών ξε-κίνησε μαθήματα βιολιού. Το 1987 συνέχισε τις σπουδές του στο Ελληνικό Ωδείο Αθηνών στην τάξη του διακεκριμένου καθηγητή Στέλιου Κα-φαντάρη, απ’ όπου αποφοίτησε το 1990 παίρ-νοντας Δίπλωμα βιολιού με Άριστα παμφηφεί και Α΄ βραβείο, ενώ επίσης του απονεμήθηκε το ειδικό μετάλλιο της Εβδόμηκονταετίας του Ελληνικού Ωδείου. Συνέχισε τις σπουδές του στο Βασιλικό Κολλέγιο Μουσικής του Λονδίνου και ακολούθως στην Κρατική Ανώτατη Σχολή Μουσικής της Στουτγάρδης, όπου το 1999 απέ-κτησε το Μεταπτυχιακό Ανώτατο Δίπλωμα Σο-λίστ στην τάξη του καθηγητή Wilhelm Melcher. Εκεί μελέτησε και με το κουαρτέτο εγχόρδων «Melos». Του έχει απονεμηθεί το βραβείο «Howard Prize» του Βασιλικού Κολλεγίου Μουσικής του Λονδίνου. Από το 1995 έως το 2008, ήταν εξάρχων βιολιστής στη Συμφωνική Ορχήστρα της Βάδης – Βυρτεμβέργης. Ως σο-λίστ έχει συνεργαστεί σε Γερμανία και Ελλάδα με συμφωνικές ορχήστρες, όπως η Συμφωνική της Βάδης –Βυρτεμβέργης, η Κρατική Ορχή-στρα Αθηνών, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσα-λονίκης κ.ά. Με το τρίο εγχόρδων «Mander» έχει ηχογραφήσει για το Ραδιόφωνο της Νοτιο-δυτικής Γερμανίας. Παράλληλα με τη σολιστική

και ορχηστική του καριέρα διδάσκει βιολί, αρ-χικά στη Γερμανία και μετέπειτα στην Ελλάδα.

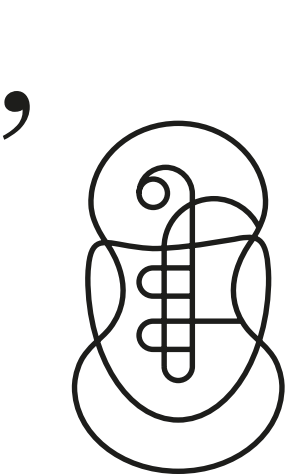
Νίκος Μάνδυλας

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα και έκανε μαθήματα βιολιού στη Φιλαρμονική Εταιρία και στο Ωδείο Κέρκυρας. Το 1990 πήρε δίπλωμα βιολιού με άριστα παμφηφεί, α΄ βραβείο και μετάλλιο διάκρισης του Ελληνικού Ωδείου Αθηνών από την τάξη του Στέλιου Καφαντά-ρη. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στη Βασι-λική Ακαδημία Μουσικής του Λονδίνου με την οικονομική υποστήριξη του Ιδρύματος «Μου-σηγέτης» και στην Κρατική Ανώτατη Σχολή Μουσικής της Στουτγάρδης με υποτροφία του ΙΚΥ αποφοιτώντας με μεταπτυχιακό δίπλωμα βιολιού και μουσικής δωρατίου. Έχει δώσει ρε-σιτάλ και συναυλίες μουσικής δωρατίου σε Ελ-λάδα, Αγγλία, Γερμανία, Ελβετία και Αλβανία και έχει συμπράξει ως σολίστ με διάφορες ορ-χήστρες,όπως οι Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, η Συμφωνική Ορχήστρα της Βασιλικής Ακαδημίας Μουσικής /Λονδίνου, η Συμφωνική Ορχήστρα της Ακαδημίας της Στουτ-γάρδης, η Ορχήστρα του Φεστιβάλ Ναυπλί-ου, η Ορχήστρα του Πανεπιστημίου του Γιορκ, η Συμφωνική Ορχήστρα Δήμου Αθηναίων κ.ά. Πήρε το 3ο βραβείο στο διεθνή διαγωνισμό κουαρτέτο εγχόρδων στο Μπούμπενροϋτ της Γερμανίας και το 1ο βραβείο στον διαγωνισμό μουσικής δωρατίου της HELEXPO στη Θεσ-

σαλονίκη. Υπήρξε μέλος της Ορχήστρας Νέων της ΕΟΚ και της Συμφωνικής Ορχήστρας του Σαιντ Γκάλλεν της Ελβετίας. Το 2001 πήρε δίπλωμα βιόλας με άριστα και α΄ βραβείο στο Ωδείο Φαέδων Αλεξανδρούπολης. Από το 2003 είναι κορυφαίος Α΄ – αναπληρωτής εξάρχων στην Κρατική Ορχήστρα Αθηνών. Διδάσκει βιολί και βιόλα στο Δημοτικό Ωδείο Αργους, στο Ιόνιο Ωδείο Κέρκυρας, στο Ωδείο Φίλιππος Νάκας και στο Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος-Deree.

Παντελής Κογιάμης

Σπούδασε πιάνο, τρομπέτα και μουσική θεωρία στο Ωδείο της Χίου και ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο πιάνο και στα ανώτερα θεα-ρητικά στο Ωδείο Μουσική Εκπαιδευτική της Αθήνας. Παράλληλα σπούδασε ρουσικολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Συνέχισε σπου-δές διεύθυνσης ορχήστρας στο Πανεπιστήμιο Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών της Βι-έννης με τους Ουρος Λάγιοβιτς και Γιοχάνες Βίλντνερ, αποφοιτώντας (2016) με άριστείο και τιμητική διάκριση. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια διεύθυνσης με τους Γιοχάνες Βίλν-νερ, Μπερτράν ντε Μπιγύ, Φάμπιο Λουί-ζι, Ραλφ Βάικερτ και Κάρολο Τρικολιδη. Έχει κερδίσει το Γ΄ βραβείο στον πανελλήνιο δι-αγωνισμό διεύθυνσης ορχήστρας της Κ.Ο.Θ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ 20 – 21

(2014) και το Α΄ βραβείο στον διαγωνισμό “Prof. Dichler Dirigenten–Wettbewerb” στη Βιέννη με τη Συμφωνική Ορχήστρα της Savaria (Szombathely), ενώ διακρίθηκε σε ακροάσεις νέων Ελλήνων αρχιμουσικών της ΚΟΑ. Έχει διευθύνει την Ορχήστρα της Αυστριακής Ραδι-οφωνίας (στη φημισμένη αίθουσα Musikverein της Βιέννης), την Κρατική Ορχήστρα Θεσσα-λονίκης, τη Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Ορχήστρα Pro Arte του Πανεπιστημίου της Βιέννης, την Αθηναϊκή Συμφωνική Ορχήστρα Νέων, τους Georgian Virtuosi, τη Φιλαρμονική του Χράντετς Κράλοβε (Τσεχία) κ.ά.

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΛΙΚΗ ΦΙΔΕΤΖΗ	
ΣΥΝΤΑΞΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΙΤΟΣ ΓΟΥΒΕΛΗΣ	
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ G DESIGN STUDIO	
Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ ΕΠΙΧΟΡΗΓΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ	
ΧΟΡΗΓΟΙ	
ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ	ΧΟΡΗΓΟΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΩΝ
	
ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ	
ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ	
	
	
	
	